

N-W 3Fest B M

Am revenit pentru a treia oară în admirabilul burg maramureșean Baia Mare, ca oaspete al ediției internaționale septembrie 2018 a Festivalului „NORTH WEST JAZZ & BLUES”. I-am reîntâlnit cu acest încântător prilej pe prietenii organizatori de la Fundația Arte Plus – dăruirii Ștefan Paskucz, Laura Ghinea, alături de ei Călin Dobra –, pe generoșii, harnicii, neobosiții voluntari – între care Lehel Török și Atena Paskucz care au avut pentru mine personal o grijă părintească –, iar în cadrul scenic edificat ad hoc în evocatoarea Piață a Cetății, lângă impresionantul Turn Ștefan, i-am reascultat pe deja notorii artiști Harry Tavitian / Cserei Csaba reuniți în tandemul constănțeano-sătmărean sui generis, AG Weinberger în formulă de quartet, trio-ul instrumental timișorean „JazzyBIT”, trio-ul arădean „Mario & The Teachers” dar și nume mai noi, precum Beata Przybytek din Polonia și grupul clujean „Straight From The Bottle”... O mie de scaune instalate *open air* au fost ocupate gratuit de spectatori de toate vârstele, receptivi, darnici în aplauze.

Înainte de toate voi remarca impecabila punere în pagină organizatorică, cu sprijinul Primăriei băimărene, al Consiliului Județean Maramureș, al numeroșilor sponsori și al partenerilor media.

În cea de a doua dintre cele trei zile festivaliere (7-9 septembrie) a avut loc la ora 12 un interesant workshop, ca și promovarea noului album discografic „ReBorn”, a volumului de considerente autobiografice, muzicologice și de poezii „Singular”, ambele aparținând muzicianului AG Weinberger; întâlnirea, găzduită de moderna construcție numită „Colonua Pictorial” (al cărei concept, ca și amenajarea centrului istoric al municipiului, se datorează tot inspiratului arhitect Ștefan Paskucz, totodată semnatar al reușitului design al siglei Festivalului de jazz / blues), a oferit odată în plus protagonistului AG Weinberger oportunitatea de a aborda spinoasa problemă a condiției existențiale de cele mai multe ori precare, proprii muzicienilor de gen.

Binevenită ideea de a anticipa recitalurile propriuzise ale invitaților români și străini din prima și a treia seară, cu evoluții simbolice ale unor tinere forțe artistice reprezentând municipiul-gazdă. Am apreciat astfel, eforturile de autodepășire evidențiate în deschiderea serii de vineri 7 septembrie, de către doi absolvenți ai Liceului de Artă din Baia Mare (foști elevi ai profesorului Ciprian Bodea), Vlad Polgar și Balog Andrei cântând alternativ la marimba, pian și instrumente de percuție. După cum duminică 9 septembrie, cele dintâi pe scenă au urcat grupurile „Sick’s Generation” (din Baia Sprie și Baia Mare, cu Kovacs Zoltan și Agatha Tamșulea - soliști vocali, Szabo Zolly și Bauer Arthur - ghitare, Bogdan Ungur - gitară bass, Galko Miși - baterie, Olimpiu Mateșan - keyboards) și „Blues Kon Fusion” (Nora Deneș - finalista în 2015 la concursul TV „Vocea României”, Viktor Konyicska în vârstă de 13 ani! - baterie, ghitariștii Zolly Konyicska și Ștefan Paskucz, Szilágyi Jancsi - gitară bass, Bonis Csaba - baterie) - cu toți animați de voința ameliorării tehnicii sonore, de expresivizare a discursului, de contaminant entuziasm!

Veritabilă campioană a prezențelor scenice din ultimii ani (participări la peste 250 de concerte), formația „JazzyBIT” alcătuită din Teodor Pop - claviaturi, Mihai Moldoveanu - gitară bass, Csongor-Zsolt Szabo - baterie, a regalat asistența cu un program de intensă vitalitate, bine marcat de pulsația ritmului, divers ca modalități de

exprimare, cuprinzând exclusiv compoziții proprii ale membrilor trioului, ca „Ocean Wave”, „Train To Afrisia”, „Curaçao”. Estimată actualmente ca una dintre cele mai valoroase prezențe vocale din jazz-ul polonez, afirmată deopotrivă drept compozitoare, pianistă, profesoară, Beata Przybytek a susținut un scintilant recital de autor, secondată de coechipierii Bogusław Kaczmar - pian, keyboards, Robert Szewczuga - gitară bass, Andrzej Gondek - gitară, Damian Nievinski - baterie. Recitalul s-a prelungit cu minute în șir de autografe înscrise de solistă pe câteva zeci de exemplare ale celui mai recent album discografic, „Today Girls Don’t Cry” (2017).

Derulată ca și prima seară sub cerul liber și în prezența numeroșilor fani, cel de al doilea episod festivalier, de sâmbătă 8 septembrie a adus la rampă mai întâi trio-ul „Mario & The Teachers” - adică profesorii Mario Florescu (inițiatorul / liderul grupului) - baterie, percuție, Radu Rotaru - pian, Cristian Petica (profesor de oboi) - saxofon alto, promotori cu autentic *drive* ai unui repertoriu original, orientat spre *ethno jazz*, cele mai multe secvențe fiind creații ale lui Mario Florescu - precum „Dans sârbesc”, „Hora lungă”, „Joc pe cinci”. Așteptat cu legitim interes, „copilul teribil” al Constanței, pianistul compozitor (câteodată și vocalist) Harry Tavitian, cel care în anii din urmă a preferat formula de duo împreună cu talentatul, energicul percuționist sătmărean Cserei Csaba - ei doi configurând parcă un nou... „Creativ” - a dat măsura reală a înzestrării pentru acel jazz de factură insolită ce poartă inconfundabil amprenta stilului propriu, o combinație aparte între *free* și *ethno*. Conlucrarea ireproșabilă a instrumentiștilor din care a

rezultat un *interplay* autentic a fost potențată de feelingul febril, de trăirile investite nedrămuț clipă de clipă, uneori mergând până la paroxism, ca și de utilizarea unui instrumentar variat: pian, fluier tradițional special numit „pai” - de către Harry Tavitian, baterie, djembe, darbouka și alte percuții - de către Cserei Csaba. Pe lângă prelucrările în manieră proprie ale unor vechi teme autohtone (culese de Bela Bartok, Ioan Căianu sau cântecul „Bordeiaș, bordei, bordei” de Anton Pann), am aplaudat în tălmăcirile măiestre, virtuozale ale tandemului Harry Tavitian - Cserei Csaba, inspiratele compoziții ale pianistului: „Dans Oriental”, „Geampara Major”, „Pandoukht Dance”.

Seara epilog a inclus la rândul-i două recitaluri ale invitaților din țară și din străinătate. „Straight From The Bottle”, quartet clujean reunit în 2011 de ghtaristul Bogdan Cristea cu Andrei Gheo (Gheorghiu) - gitară bass, Bajusz Gabor - baterie, Bogdan Mezofi - vocal, s-a specializat în interpretarea de cover-uri după teme cunoscute din repertoriul internațional de blues, cu rezultate dintre cele mai

Ștefan Paskucz

notabile. Apoi **AG Weinberg** - gitaristul, vocalistul și compozitorul originar din Oradea, dar care activează de decenii în capitală, supranumit „Mr. Blues of Romania” (înfiițând cu **Harry Tavitian**, **Corneliu Stroe**, **Cătălin Rotaru** în 1986 primul grup de blues din țară numit

„Transylvanian Blues Community”), acompaniat de trei excelenți instrumentiști din Ungaria, **Cseke Gabor** - pian, Hammond organ, keyboards, **Hars Viktor** - gitară bass, contrabass, **Pusztai Csaba** - baterie, percuție, plus **Cserny Kalman** (tracking & mixing engineer) au finalizat în chip apoteotic Festivalul, concretizând fulminant culminația valorică a întregii manifestări - fie că a fost vorba de versiunea de ținută atribuită temei de jazz „Footprints” (**Wayne Shorter**), fie de avatarurile conferite unor blues-uri tradiționale ori de compozițiile lui **AG Weinberger** „On the Wrong Side”, „Slippery Slope”, „Sweet Little Number”.

„**NORTH WEST FEST**” - o sărbătoare muzicală bine concepută ca *line up*, cu genurile componente de astă dată separate conform unui logic criteriu estetic - **jazz-ul** în primele două seri și **blues-ul** în cea de a treia, împlinită printr-o organizarea metodică, dincolo de oricare reproș - iată caratele unei lăudabile reușite artistice!

Florian LUNGU

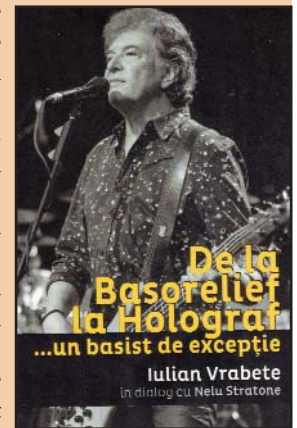
De la Basorelief la Holograf... un basist de excepție Iulian Vrabete în dialog cu Nelu Stratone

Un nou volum din seria biografiilor muzicale redată prin intermediul interviurilor, specie publicistică preferată de „Casa de pariuri literare” (cdpl) în cadrul Colecției Muzicale. „Ținta” este de data aceasta Iulian „Mugurel” Vrabete, încă un arhitect cunoscut mai mult pe plan muzical, ca și Marius Popp, Alexandru Andrieș, Costin Petrescu, Mircea Baniciu ș.a.

Protagonistul are multe de povestit: repetițiile în Club A cu formația de jazz-rock Basorelief, festivalurile Arhitecturii, fructuoasă carieră alături de o „firmă” de top - Holograf. Mai puțin cunoscută este activitatea sa de animator al vieții jazz-ului, de redactor și realizator de emisiuni TV

Din păcate, Vrabete este o persoană laconică, discretă, răspunde strict la întrebări, fără să adauge amănunte „colaterale”, astfel încât volumul nu are dimensiunile pe care le-am fi așteptat: format „de buzunar” (18 cm/ 11 cm), doar 124 de pagini, cu 20 de fotografii. Volumul are două postfețe, semnate de Doru Rocker Ionescu și Florin-Silviu Ursulescu. Din textul acestuia din urmă spicuim:

„Explozia” sa creativă și artistică este uimitoare, a inițiat și prezentat emisiuni TV, compune pentru alți muzicieni, scrie texte, face parte din diverse formule interpretative scenice, a devenit producător muzical, înregistrează cu mulți artiști - de la rock la folk la jazz și blues, este ziarist - scrie articole muzicale, mai mult, se implică în demersurile instituțiilor de specialitate, fiind ales în conducerile societăților de gestionare a drepturilor de autor UCMR - ADA și CREDIDAM. Te întrebi când mai doarme... Uneori pare cel mai cunoscut component al formației Holograf, în ciuda popularității lui Dan Bittman”.

Nebunii despre muzică și viață (sau omul care a trăit istoria) Bebe Astur în dialog cu Andreea Lupașcu

Un veteran al mediilor muzicale autohtone, în special pop-rock, dar nu numai, se destăinuie uneia din elevele sale pe parcursul a 198 de pagini, incluzând și o galerie foto cu 24 de imagini. Volumul, cu dimensiuni standard (20 cm/ 14 cm) face parte din Colecția Muzicală inițiată de Cristian Un Cosma sub umbrela „Casei de pariuri literare” (cdpl).

„Povestitorul” activează pe ogorul muzicii de decenii întregi la Casa de cultură a studenților (Grigore Preoteasa), acolo unde repeta cu formația sa, Solaris, prin componentele căreia au trecut zeci de muzicieni bine cunoscuți la ora actuală. Pasiunea sa nedomolită (numită afecțional „nebulie” în titlul cărții) l-a făcut să treacă peste toate necazurile, piedicile și greutatea întâmpinate de muzicienii care nu se aliniază curentului principal, cultivându-și pasiunea în medii neconvenționale, dar dorind permanent să împărtășească celor tineri experiența acumulată. Multi-instrumentist (în special chitarist), solist vocal, compozitor, textier, Bebe Astur a fost și rămâne un neobosit descoperitor și crescător de talente, un profesor atent și răbdător.

A fost martor și participant direct la înflorirea folk-rockului nostru, încă din anii 70, de aici și sintagma „omul care a trăit istoria”. Așa cum puțini știu, concertele acelei perioade duceau lipsă de instalații de sunet și „sunetiști”, Bebe remarcându-se și în acest domeniu, fiind solicitat permanent ca „maestru de sunet” la pupitrul instalației sale performante de sonorizare, pe care cu mîgală și sacrificii și-o construise ani de zile. Mai mult, și-a edificat și un studio de înregistrări audio-video, unde și-au finisat imprimările multime de muzicieni.

Dar atractivitatea cărții o constituie povestirile, amintirile savuroase, cu limbaj firesc, necăutat, descrierea multor artiști și personalități cu care a colaborat (nu numai muzicieni), întâmplări aparte, de neconceput astăzi. O lectură incitantă pentru creionarea istoriei muzicii noastre pop, folk și rock.

Sorin BANU

